

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010511
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6716010511.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného W. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 21. február 2018 odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 27.09.2017 sp.zn. 3T/130/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného W. F. o d s u d z u j e podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 48 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 27.09.2017 sp.zn. 3T/130/2016 bol obžalovaný W. F. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od 01.11.2014 do 27.09.2017 napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5P/342/2014 zo dňa 09.02.2015, právoplatným dňa 27.02.2015 zaviazaný prispievať na výživu svojho syna O. S., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa podľa § 62 ods. 3 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v platnom znení, vždy do 20-teho dňa v mesiaci k rukám matky E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J.C. XXXX/X, U., prechodne bytom D. XX, U., si takto určenú povinnosť v meste U. a na iných miestach, kde sa zdržiaval riadne a včas neplní, pričom v uvedenom období nepoberal žiadnu dávku vyplácanú Sociálnou poisťovňou, bol zamestnaný u viacerých zamestnávateľov na dohodu o vykonaní práce, nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a od marca 2016 je poberateľom dávky v hmotnej núdzi vo výške 61,60 Eur a za uvedené obdobie uhradil na výživnom sumu 135,65 Eur, pričom za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom voči E. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. C. XXXX/X, U., prechodne bytom D. XX, U., vo výške 814,47 Eur.

Za to mu bol uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť - príkaz zaplatiť zameškané výživné počas plynutia skúšobnej doby. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že jeho odvolanie smeruje len do výroku o treste. Zdôraznil, že podľa jeho názoru samosudca Okresného súdu vo Zvolene mal postupovať pri ukladaní trestu odňatia slobody

obžalovanému tak, že mu mal uložiť trest odňatia slobody nepodmienečne, nakoľko tento bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 30PP/25/2013 zo dňa 17.04.2013 podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu Okresným súdom vo Zvolene sp.zn. 3T/118/08, pričom mu bola určená skúšobná doba v trvaní dva roky, z ktorého sa osvedčil dňa 01.03.2016. Poukázal tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.11.2011 sp.zn. 2Tdo/54/2011 a poznamenal, že páchatel skutku kladenému za vinu v predmetnom konaní sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného prepustenia takého istého trestného činu, ako v predchádzajúcom období, za ktorý bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a keďže ide o trestný čin spáchaný úmyselným konaním, nie je možné ukladať trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zák., pretože trest uložený obžalovanému W. F. v konaní 3T/118/08 nebol s poukazom na ust. § 92 ods. 4 Tr. zák. zahladený.

Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o treste a obžalovanému W. F. uložil trest odňatia slobody nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí predniesol návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania, pričom navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Tak obhajkyňa obžalovaného, ako aj obžalovaný navrhli odvolanie okresného prokurátora zamietnuť, pričom sa stotožnili s výrokom prvostupňového súdu ohľadne uloženia podmiennečného trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Banskej Bystrici po primárnom zistení, že v posudzovanej trestnej veci nie je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por. (odvolanie bolo podané v zákonnej lehote, osobou na to oprávnenou), na základe § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Keďže v danom prípade odvolanie okresného prokurátora smerovalo len do výroku o treste a obžalovaný prvostupňový rozsudok nenapadol opravným prostriedkom, odvolací súd sa zaoberal len skutočnosťou, či postup prvostupňového súdu bol v súlade s ust. § 34 a nasl. Tr. zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Tr. zák., poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. m) Tr. zák., príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zák., súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak

a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný, alebo

b) prijme záruku za nápravu páchatela a ak vzhľadom na výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol, má za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 92 ods. 1 Tr. zák., súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej

- a) desať rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci päť rokov,
- b) päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok,
- c) tri roky, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 4 Tr. zák., doba uvedená v odseku 1 sa v prípade, že sa u podmieniene prepusteného a podmieniene prepusteného s dohľadom má za to, že trest bol vykonaný dňom, keď odsúdený bol podmieniene prepustený, spravuje dĺžkou skutočného výkonu trestu. Ak bol trest zmiernený rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky, spravuje sa dĺžkou trestu takto zmierneného.

Tak, ako súd prvostupňový, aj odvolací súd zistil, že u obžalovaného existuje jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že obžalovaný sa k protiprávnemu konaniu priznal a skutok oľutoval a jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., že už bol v minulosti odsúdený za úmyselný trestný čin. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doteraz dvakrát súdom trestaný, a to jednak trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/44/08, právoplatným dňom 30.04.2008 na trest odňatia slobody podmieniene na jeden rok so skúšobnou dobou v trvaní jedného roka do 30.04.2009, ako aj rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 3T/118/08 zo dňa 03.12.2008, právoplatným dňom 03.12.2008, okrem iného aj pre prečin podľa § 207 ods. 2 Tr. zák., ďalej pre zločin v zmysle § 222 ods. 1,3 Tr. zák. a iné na trest odňatia slobody nepodmieniene na 5 rokov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia s tým, že trestný rozkaz Okresného súdu vo Zvolene 3T/44/08 bol zrušený a následne uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. PP/25/2013 bol podmieniene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba vo výmere dvoch rokov do 17.04.2015, pričom z predmetného trestu sa osvedčil 01.03.2016. Z vyššie uvedeného vyplynulo, že tejto trestnej činnosti, pre ktorú bol trestne stíhaný, sa dopustil v dobe podmieniene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, na čo poukázal aj okresný prokurátor v písomnom vyhotovení odvolania. Vzhľadom na skutočnosť, že tento trest nebol v súlade s ust. § 92 ods. 4 Tr. zák. obžalovanému zahľadený, nemožno konštatovať, že by počas plynutia skúšobnej doby sa nedopustil žiadnej úmyselnej trestnej činnosti. Na základe vyššie uvedeného potom v danom prípade nebolo možné v súlade s ust. § 49 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému ukladať podmienienny trest odňatia slobody, ale prichádzalo v úvahu mu ukladať iba nepodmienienny trest odňatia slobody a keďže trestná sadzba za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. je stanovená od jedného do piatich rokov, odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, ako pri ukladaní trestu v súlade s ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl. obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pri ukladaní trestu obžalovanému prihliadal aj na to, že v predchádzajúcom období bol za taký istý trestný čin právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený aj trest, pričom obžalovaný sa z predchádzajúceho uloženia trestu nepoučil a ihneď, ako bol podmieniene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pokračoval v protispoločenskej činnosti. Na základe týchto skutočností potom vzhľadom na individuálnu, ako aj generálnu prevenciu nebolo možné obžalovanému uložiť iný trest, ako trest spojený s výkonom trestu odňatia slobody.

Keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin v súlade s ust. § 48 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže odvolanie okresného prokurátora bolo dôvodné, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.